

rigsministre ikke har foretaget noget som helst i den Retning, medens Kronen stod lavt, men at man vælger det nuværende Tidspunkt, da Kronen er kommet op i Pari, til at sige, at nu maa Forhøjelsen finde Sted.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de af mig stillede Underændringsforslag.

Axel Dam: Den gode Villie, der fra alle Sider synes at være i Retning af at forenkle Udenrigstjenesten og gøre Bekostningen ved den mindre, giver mig Anledning til at fremdrage et Omraade, hvor der maaske kunde finde en hel Bortskæring Sted. Forinden vil jeg dog gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om vore diplomatiske Forviklinger med de andre skandinaviske Lande har været betydeligt større i de senere Aar, end de var f. Eks. i den Række Aar, da den ældre Beck-Friis var Minister for Sverige her i Landet. Det er nemlig blevet oplyst for mig fra en Kilde, som jeg maa anse for paa-lidelig, da vedkommende selv i den Tid var ansat ved det svenske Diplomati, at Gesandtens eneste Virksomhed, bortset fra at møde ved Hofballer og lignende, bestod i at bringe de Breve, han fik fra sin Regering, op i det danske Udenrigsministerium, saa at man kunde besvare dem der.

Hvis det er saaledes endnu, at Gesandten egentlig kun er en Slags finere Postbud, synes det mig at være et Levn fra en forhistorisk Tid, som maaske ikke passer mere, efter at der er indført baade Postvæsen, Telegraf og Telefon. Man er jo meget konservativ i den Retning, og det er maaske et Sidestykke til, hvad der fandt Sted for Degnenes Vedkommende i gamle Dage, da man intet Postvæsen havde; da blev det paalagt Degnen at besørge Præstens Embedsbreve, og den Bestemmelse blev ved at bestaa, jeg tror til 1850 eller deromkring, altsaa længe efter, at Udviklingen havde gjort den ganske overflødig.

Jeg kunde derfor tænke mig, hvis det ellers kunde vinde Tilslutning hos den højtærede Udenrigsminister og hans Parti og ogsaa hos andre Partier, at der kunde fremkomme et Ændringsforslag, som f. Eks. gik ud paa, at Udenrigsministeren bemyndiges til at indlede Underhandlinger med den svenske, norske og finske Regering om gensidig Nedlæggelse af de nordiske Landes Gesandtskaber i Stockholm, Oslo, Helsingfors og København, saaledes at den diplomatiske Korrespondance foregik direkte mellem de respektive Landes Udenrigsmini-

sterier, medens særlig vigtige Forhandlinger kunde føres ved særlige delegerede. Det vilde betegne en klækkelig Besparelse i Udenrigsstyret. Jeg tillader mig blot at fremsætte det som en Forespørgsel.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg paataaler det uheldige i at betegne en fremmed Magts Gesandt her som et finere Postbud. Det er en Betegnelse, som maa anses for ganske utilstedelig.

Udenrigsministeren (Moltesen): I Betragtning af den skarpe Østenvind, der under første Behandling af Regeringsforslaget om Udenrigstjenesten blæste hen over dette og over Udenrigsministeriet i det hele taget, kan jeg modtage de foreliggende af hele Udvalget eller af Udvalget paa et enkelt Medlem nær stillede Ændringsforslag med en vis Tilfredsstillelse; men jeg kan ikke skjule, at den skarpe Østenvind har sat sine Spor, der vil mærkes længe, hvis ikke en mildere Luftning maatte blæse op i en ikke fjern Fremtid. Disse Ændringsforslag kommer imidlertid med den Vægt, som den saa godt som enstemmige Indstilling giver dem, og det har været mig en Glæde under de ikke altid lige lette Forhandlinger — der er blevet sagt fra Ordførernes Side, at det havde været en Idyl i Udvalget; aah ja, det er jo, som man opfatter det — at mærke, at overfor Udenrigstjenesten forsvinder de partipolitiske Modsætninger næsten ganske.

Det af mig forelagte Forslag var et Nedskæringsforslag. De her foreliggende Ændringsforslag er tillige paa visse Punkter af organisatorisk Art. Udvalgets Betænkning vidner om, at der i Udvalget er gjort et stort Arbejde; man har ikke nøjedes med at tage sit Udgangspunkt i den store Kommission om Udenrigstjenesten af 1919, men har eftergaaet Udviklingen lige siden 1867. Dog har Udvalget heldigvis ikke villet ændre Grundprincipperne i den store Kommissions Arbejde, det fastholder dem, men mener, at Udenrigsministeriet ikke i tilstrækkelig Grad har ladet sig vejlede af disse. I Betænkningen anføres saaledes, at det økonomisk-politiske Hensyn ikke synes i tilstrækkelig Grad at have kendetegnet Udenrigstjenesten siden 1921, i Særdeleshed ikke, hvad Besættelsen af forskellige Poster angaar. Udvalget erkender dog, at Ministeriet har haft store Vanskeligheder ved Overgangen til den nye Epoke. Samtidig betoner Udvalget Nødvendigheden af, at Ministeriet i Fremtiden i fuldeste Omfang tager Hensyn til den fra alle Sider tiltraadte Grundopfattelse, som fik et saa